

Dévaványai Közös Önkormányzati Hivatal
5510 Dévaványa, Árpád utca 1.

JEGYZŐKÖNYV

DÉVAVÁNYA VÁROS ÖNKORMÁNYZAT KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK

**2023. augusztus 18-án
megtartott ünnepi üléséről**

JEGYZŐKÖNYV

Készült: Dévaványa Város Önkormányzat Képviselő-testületének 2023. augusztus 18-án megtartott ünnepi ülésén a Városháza Dísztermében.

<u>Jelen vannak:</u>	Valánszki Róbert	polgármester
	Mile Lajos	alpolgármester
	Kiss Károly	alpolgármester
	Németi József	képviselő
	Kónya Dávid János	képviselő
	Purger Ferenc	képviselő
	Laskainé Kiss Alexandra	képviselő

<u>Távolmaradt:</u>	Nyuzó Marietta	képviselő
	Földi Imre	képviselő

Jegyzőkönyvvezető: Vári Edina titkársági ügyintéző

Meghívottak: Czene Boglárka jegyző, a 2023. évben kitüntetett Tóbiás Gáborné Laskai Julianna családja, Balogné Berényi Erzsébet a Ványai Ambrus Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója, Tóth Erika a Gyulai Szakképzési Centrum Dévaványai Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium igazgatója, Bakó Bernadett a DÁMK és Bölcsőde igazgatója, Czirják Edit a Margaréta Egységes Szociális és Gyermekjóléti Intézmény igazgatója, Hajdu Ildikó a DÁMK és Bölcsőde Bereczki Imre Helytörténeti Gyűjtemény szakmai koordinátora, Szabó Lajos és Szabó Lajosné, Váradi Ilona, Miléné Antós Gabriella, Laskai Tibor, Laskai Tiborné, Tóth Mihályné, Kovács Ninett, a „Dévaványáért” kitüntetéssel elismert elmúlt évek díszpolgárai közül: Kádár Ferenc és unokája, Váradi Andrásné és unokája, valamint Illin József János.

Valánszki Róbert polgármester – köszönti az ünnepi testületi ülésen megjelenteket.

A polgármester megkéri a jelenlévőket, hogy az énekkarral közösen énekeljék el a **HIMNUSZT** és a **SZÉKELY HIMNUSZT**.

A polgármester a **HIMNUSZ** és a **SZÉKELY HIMNUSZ** eléneklését követően köszönti az ünnepi ülés minden résztvevőjét.

A polgármester ünnepi beszédet mond.
(Az ünnepi beszéd teljes szövege a jegyzőkönyv mellékletét képezi.)

A polgármester elmondja, hogy Dévaványa Város Önkormányzat Képviselő-testülete a város polgárainak elismerése és megbecsülése kifejezéséül a településért kiemelkedő tevékenységet végzett személyek részére a „DÉVAVÁNYA DÍSZPOLGÁRA” kitüntetést alapította.

Az erről szóló önkormányzati rendelet alapján a kitüntetés odaítélhető minden olyan magánszemély részére, aki a település érdekében kiemelkedő társadalmi munkát vagy tudományos, művészeti, oktató, vagy egyéb olyan tevékenységet végzett, amellyel Dévaványa Város javát és felemelkedését szolgálta.

A képviselő-testület évente maximum egy személy részére adományozhatja a kitüntetést, így 2023. évben Tóbiás Gáborné Laskai Julianna részére ítélte meg.

A polgármester ismerteti Tóbiás Gáborné Laskai Julianna életútját, valamint a köz érdekében végzett tevékenységét.

(Az életút teljes szövege szintén a jegyzőkönyv mellékletét képezi.)

Sajnálattal tudatja a jelenlévőkkel, hogy az idei év kitüntetteje, Tóbiás Gáborné Laskai Julianna az ünnepi ülésen nem tudott részt venni, így az elismerő címet a kitüntetett nevében leánya, Nagy-Tóbiás Katalin veszi át.

A polgármester a kitüntetés átadását követően gratulál a kitüntetetteknek.

Nagy-Tóbiás Katalin a 2023. év kitüntetettjének leánya – a kitüntetés átvételét követően köszönetet mond.

Megtisztelő számára, hogy az édesanyja helyett mondhat köszönő beszédet, amelyet az ő kérésére *Váci Mihály* versével kezd.

*„Gyalog szerettem volna jönni
a porral lepett füveken,
mezítláb; hogy frissen érezzem,
ha felmelegszik a szülőföld
pora; mikor megérkezem.*

*Gyalog szerettem volna jönni,
hogy érezzem: - a telt kalász,
a rét sok térdeplő füve
elém borul, el nem eresztve,
s lábam kérve kulcsolja át.*

*Gyalog szerettem volna jönni:
át a szorgalmas földeken,
mindenkinek által kiáltani,
mezsgyén átlépni, kezetrázní:
"Na és a munka, hogy megyen?"*

*Gyalog menni az utcán végig,
előre köszöngetni ott.
Tornácokon üldögeálni, mint régen,
hogy mindenki arcomba nézzen,
s mondják: - "Semmit se változott!"*

*Én gyalog fogok hazamenni
a porral lepett füveken,
mezítláb, hogy sírva érezzem,
ha felmelegszik a szülőföld
pora, mikor megérkezem.*

Ez a vers mindkettőjük számára meghatározó. Édesanyja gimnazista korában szavaló versenyen mondta, ő hosszú versmondás nélküli évek után, ezzel állt újra a nyilvánosság elé. Aki ismeri az édesanyját az tudja, hogy számára a szülőföldje, a szülővárosa milyen fontos és meghatározó. Soha nem élt máshol. Soha nem akart máshol lenni. Ha utazott, hazavágyott úgy, ahogyan most is. Nincs itt ma velük, de sajnos nem nyaralni ment, kórházi kezelés alatt áll. Amikor a mai napról beszélgettek, azt kérte, hogy a betegségről ne sok szó essen, viszont

szó szerint idézi, amit mondott, miszerint: „*Rendesen a földbe dőngölt, de erős vagyok és harcolok.*” - és ez valóban így van.

Édesanyja nevében szeretné megköszönni a kitüntető cím odaítélését Polgármester Úrnak és a Képviselő-testület tagjainak.

Szeretné megköszönni, hogy méltó lett e kitüntetésre a Ványai Ambrus Általános Iskola volt és jelenlegi vezetőinek, a pedagóguskollégáinak, közvetlen munkatársainak, az alsós munkaközösség tagjainak.

Köszöni a Bereczki Imre Helytörténeti Gyűjtemény valamennyi volt és jelenlegi dolgozóinak, a Múzeumbarátok Körének volt és jelenlegi tagjainak, a vezetőségének, hogy bizalmat szavaztak neki és munkáját töretlenül támogatják.

Köszöni a barátainak, azoknak a számára fontos embereknek, akik sokszor segítő angyalokként álltak és állnak mellette, nemcsak a munkájában, a magánéletében is.

Nem utolsó sorban köszöni a családjának, különösképpen a férjének, aki nélkül nem szárnyalhatott volna ilyen távlatokba. Minden téren támogatják, segítik egymást.

Édesanyja külön kérte, hogy mondja el, milyen nélkülözhetetlen és fontos társa az édesapja most is, ebben a különösen nehéz időszakban.

Azt gondolja – a bátyja nevében is mondhatja – szerencsések, hogy ilyen nagyszerű emberek a szüleik. Édesanyja kérésére a köszönőbeszédet az egyik aktuális kedvenc versével „*Farkas Éva Mi a boldogság?*” szeretné zárni.

Köszöni a figyelmet.

Valánszki Róbert polgármester – a város nevében megköszöni a kitüntetett eddig végzett munkáját. A Képviselő-testület nevében is mihamarabbi gyógyulást kíván Tóbiás Gáborné Laskai Juliannának.

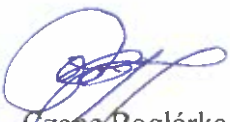
Ezt követően a polgármester felkéri az énekkart, hogy adja elő műsorát, majd közösen énekeljék el a **SZÓZATOT**.

Az ünnepi megemlékezés a **SZÓZAT** közös eléneklésével ér véget.

- Kelt, mint az első oldalon -

Valánszki Róbert
polgármester

Czene Boglárka
jegyző

Meghívó

Déaványa Város Önkormányzata nevében,
ezúton tisztelettel meghívom Önt a
2023. augusztus 18-án 16:00 órától tartandó
Ünnepi Képviselő-testületi ülésre,
a „Déaványa Díszpolgára” kitüntetés átadására,
és az azt követő állandó fogadásra, melynek helyszíne:

Városháza, Díszterem
(5510 Déaványa, Árpád utca 1.)

Déaványa, 2023.08.01

Valánszki Róbert
polgármester

Nagy tisztelettel és örömmel köszöntöm Mindannyiukat,

akik elfogadták a meghívásunkat a mai napon, hogy együtt emlékezzünk Szent Istvánra, örökségére és az ő személyén keresztül a magyar nemzet államiságára, magyarságunk megmaradására!

Az ünnepi képviselő-testületi ülésünk kezdetén kérem énekeljük el közösen a magyar, majd a székely himnuszt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Jelenlévők!

Augusztus huszadika fontos dátum az évben.

Fontos azért, mert ez az ünnep évről évre alkalmat ad, hogy újra és újra megfogalmazzuk, miért is vagyunk büszkék magyarságunkra és nemzeti múltunkra. Ez pedig most, hogy a világ ilyen – mondhatni – örült tempóban változik körülöttünk, különösen fontos, hiszen a közös múlt egy olyan horgony, ami megtart a legnagyobb viharok közepette is, és egy olyan kapocs, ami összetart akkor is, amikor úgy érezzük, a különbözőségeink válnak hangsúlyosabbá az azonosságaink helyett. Ma, amikor államalapító Szent István királyunkra gondolunk, felidézzük azt, hogy amikor a magyarság letelepedett a Kárpát-medencében, abban bíztak, hogy ez a hely olyan otthonuk lesz, ahonnan soha többet nem kell továbbszárniuk. Mi már jól tudjuk, hogy amit ők csak reméltek, valóság lett: ez a hely immár több mint 1.100 éve valóban az otthonunk.

Történelmünk során számos csapással néztünk szembe, de a legreménytelenebbnek tűnő helyzetekben is kitartottunk. Méltán lehetünk büszkék elődeinkre, múltunkra és magyarságunkra!

Nemcsak túléltek a csapásokat, de képesek voltunk újra- és újrateremtetni a hazánkat. Hányszor érezhették úgy elődeink, hogy akár a tatárdúlás, akár a török pusztítása, akár a világháborús bombázások után, az, ami addig az otthonuk volt, pusztulásra ítélt romhalmazzá vált. És hányszor mondhatták azt, hogy nem, mégsem adják fel, mert bár a történelmi katasztrófák újra és újra letarolták a nemzetet, ki tudnak tartani, és túl tudnak élni. Talán ilyen alkalmakkor erőt adhatott nekik Szent István emléképe, aki hitt abban, hogy ez a föld lesz, és ez is marad a népének otthona, és aki képes volt arra, hogy átvezesse a nemzetet egy új korszakba. Ahogy az előttünk élő nemzedékeknek, úgy nekünk is ez adhat erőt, mert bár az elmúlt évek bebizonyították, hogy a világ egyre kevésbé kiismerhető, és egyre gyorsabban változik, tudjuk, hogy vannak olyan belső értékek, amelyek állandóak. Ezek egyike a hit. A hit az olyan példaképekben, mint amilyen maga Szent István király, hit az előttünk itt élőkben, akik küzdöttek és kitartottak, hogy jövőt tudjanak adni nekünk. És a hit egymásban, a közösségben, mert a csapások is csak azt erősítették, hogy összetartozunk.

Szent István királyról nagyon kevés korabeli feljegyzés maradt fenn, így utólag nehéz hiteles képet alkotni róla. Amit a krónikákból biztosan tudunk az az, hogy szigorú, erőskezű uralkodó, de jámbor, vallásos ember volt. A határozottságra és az alázatra egyaránt szüksége volt, hogy képes legyen egy letűnőben lévő korból egy új korszakba átvezetni népét. Valószínűleg nagyon jó volt a felismerőkészsége, és nagyon érzékeny lehetett a világban zajló változásokra. Milyen hatalmas

felismerés lehetett rádöbbenni, hogy ha hagyja, hogy a magyarság megmaradjon az ősi úton, akkor az a nemzet felmorzsolódásához vezet. Milyen nagy kegyelem a nemzet számára, hogy első királyunk ennyire érzékeny volt az idők szavára, hallgatott a megérzéseire és megbízott abban, hogy a magyarság számára jó döntéseket hozza meg.

Ma nemcsak nagyon gyorsan, de nagyon sok területen is változik a világ. Halljuk is sokszor, hogy korszakváltásnak vagyunk a tanúi. Senki sem vonja kétségbe, hogy nehéz, embert próbáló helyzet ez, hiszen mindig könnyebb a készet választani, a meglévő mintákat folytatni, mint valami újat teremteni. De példát kell vennünk Szent Istvánról ebben is, és hinnünk és bízunk kell magunkban, akárhányszor választás elé kerülünk, és szembesülünk egy-egy döntés felelősségével. Szent István király erős, független, keresztény magyar állam létrehozását tűzte ki céljául. Akkor úgy tűnhetett, lehetetlen feladatra vállalkozik, de a történelem és az idő őt igazolta. Lehet, hogy ma is a lehetetlennek tűnő megoldásokról bizonyosodik be hosszú távon, hogy azokra van szükség. A legfontosabb, hogy higgyünk elődeink példájában és a közösség megtartó erejében. Ha meg tudjuk fogalmazni a közös célokat, és túl tudunk lépni az önös szempontokon, akkor együtt, összefogva képesek vagyunk kitartani ma is és a jövőben is a lelegehetlenebbnek tűnő helyzetben is. Ez a mi örökségünk, amelyet tovább kell adnunk gyermekeinknek és unokáinknak.

Kedves Jelenlevők!

Befejezésül engedjék meg, hogy István királyt idézzem és a fiának írt intelmekből merítsek: *„Tartsd mindig eszedben, hogy minden ember azonos állapotban születik, és hogy semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölség.”*

Bízom abban, hogy ezt a gondolatot útravalóként is magukkal viszik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Déaványa Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a város polgárainak elismerése és megbecsülése kifejezéséeként a településért kiemelkedő tevékenységet végzett személyek részére a „DÉVAVÁNYA DÍSZPOLGÁRA” kitüntetést alapította.

Az erről szóló önkormányzati rendelet alapján a kitüntetés odaítélhető minden olyan magánszemély részére, aki a település érdekében kiemelkedő társadalmi munkát vagy tudományos, művészeti, oktató, vagy egyéb olyan tevékenységet végzett, amellyel Déaványa Város javát és felemelkedését szolgálta.

A kitüntetéssel együtt emléklap és aranygyűrű jár az elismerésben részesülő személy részére.

A képviselő-testület évente maximum egy személy részére adományozhatja a kitüntetést, így 2023. évben Tóbiás Gáborné Laskai Julianna részére.

Tündike tősgyökeres déaványai, itt született és itt is él. A mindenki által ismert Tünde becenevét, amiről sokan nem tudják, hogy nem anyakönyvezett neve, az édesapjától kapta, hiszen 1958. december

26-án, karácsonyi tündérként érkezett a családba az akkor 4 éves ikerpár nővére és bátyja után. Általános iskolai tanulmányait Dévaványán végezte, majd gimnáziumi éveit Gyomendrődön töltötte.

1977 augusztusától kezdett el dolgozni, szakképesítés nélküli tanítóként egykori iskolájában, Dévaványán. Nagyon boldog volt, hogy éppen annak az embernek a szárnyai alá került - mint napközis nevelő - aki valaha az alsós tanító nénije volt. Munka mellett végezte el a Debreceni Tanítóképző Főiskolát, rajz szakkollégiumi képzéssel. A művészetek, a rajz, a rajzolás szeretete egy életen át elkísérte. A főiskolán szerzett tudást azonnal át tudta ültetni a gyakorlatba, ami értékes tapasztalatokká fonódott össze. Nagyon megtisztelő volt számára, hogy már a második tanévében bizalmat szavazott neki az iskolavezetés, és egy harmadikos osztály osztályfőnöke lett a Tőkerészi iskolai telephelyen.

Munkája során a játékosság, a művészeti képességek kibontakoztatása előtérbe került. 1981-től már diplomával a zsebében folytathatta a munkát a Vass- telepi iskola 3-4. osztályában. Nagy kihívás volt, hogy itt több hátrányos helyzetű, szociálisan fejletlenebb család gyermekével került kapcsolatba, gyakran a tanulók mellett, a szülőiket is terelgetni, segíteni kellett, de mindig jó kapcsolatot sikerült kialakítani velük. 1984-től a rajztanításban kellett besegítenie, és osztályfőnökként vitte tovább az alsóból felkerülő kis csapatát, egészen nyolcadikig. Ekkor úttörővezetőként is tevékenykedett. 1989-ben a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Tanácsa Kiváló Úttörővezető kitüntetést adományozott számára. Hosszú évekig szervezte, vezette a Balaton partjára a káptalanfüredi táborozást, segítette, irányította a diák programokat.

Számára kevés annál szebb pillanata volt a tanítói munkájának, mint mikor az óvodából érkező nyiladozó értelmű apróságokat taníthatta meg írni, olvasni, számolni. Ez az ő igazi hivatása. Így került a Bem úti telephelyre, majd a Körösladányi útra, újra első osztályosok osztályfőnökeként. Nagy váltás volt ez. Az elballagó nyolcadikosai helyét 28 elsős vette át. Újra jobban előtérbe került a játékosság, a mondókák, mesék világa.

Pályája egyik igazán meghatározó mérföldköve volt, amikor 1998-ban elvégzett egy drámapedagógiai képzést. Utána másképp látta a tananyagokban rejlő lehetőségeket. A képzés elvégzése után a Weöres Sándor Gyermekszínházszó találkozón a döntőig jutott a csapatával és Szegeden, az országos gálán is sikeresen szerepeltek. Ebből az osztályból többen választották a pedagógus, táncpedagógusi, kommunikációs pályát és a mai napig tartják a kapcsolatot.

Mindig fontos volt számára, hogy az osztálya igazi kis közösséggé kovácsolódjon, ennek érdekében mindent megtett. Ő vezette be az iskolába elsőként a családi napot és az óvodások iskolába csalogató programsorozatát.

Pályája során folyamatosan kereste a megújulási lehetőségeket, továbbképzéseken bővítette tudását. Mindig igyekezett a tehetséges gyermekeknek szárnyakat adni, versenyekre, pályázatokra felkészíteni őket és a gyengébb képességűeket felkarolni, felzárkóztatni. Az iskolai témahetek is a szívügyei voltak, melybe minden évben részt vett tanítványaival. Az iskolában évekig ő látta el a Szakszervezeti Megbízott

feladatkörét, tagja volt a Közalkalmazotti Tanácsnak. Több évig volt az alsós munkaközösség vezetője. Fontosnak tartotta a nyugdíjas kollégákkal is a jó kapcsolatok ápolását.

2012-ben Mentor Képzést végzett és segítette a főiskolai hallgatók és fiatal kollégái munkáját, pályakezdését. Az oktatás-nevelés mellett mindig odafigyelt a jó közösség kialakítására. Vallja, hogy a legjobb nevelő erő: a jó példa. Szükségünk van az emberi kapcsolatokra, a családra, barátokra, jó iskolai-munkahelyi és más közösségekre.

2013 óta a Múzeumbarátok Körének vezetője. Segíti az iskola és a múzeum közös munkáját, a múzeumi órák minél szélesebb körű elterjedését, közös programok szervezését. Nyaranta Múzeumi tábort szervez és vezet, maga köré gyűjtve a számára értékes és kedves kollégáit, barátait. Nyugdíjba vonulását követően a múzeumi tevékenységekre több ideje jutott, kreativitását, alkotó energiáit ide összpontosította. Alkotó napok, múzeumkerti esték, batyus bálók, kulturális rendezvények kapcsolódnak a nevéhez és tovább vitte a pedagógusi pályáján megfogalmazott gondolatát, miszerint a közösségnek az egyénmegtartó szerepe vitathatatlan.

2012 júniusában Dévaványa Város Önkormányzat Képviselő-testülete a tantestület jelölése alapján a „Dévaványa Kiváló Pedagógusa” elismerő címet adományozta számára. Büszkén viseli az ezzel járó gyűrűt, többek között azért is, mert azt a már nyugdíjas kolléganőjével egyszerre kapta meg, aki mellett pályakezdőként szárnyait bontogatta.

Az otthonteremtés, a család mindig nagyon fontos volt számára. Közel 45 éve alkot egy párt férjével, Gáborral, akivel példa értékű egységben élnek. 2 gyermekük Gábor és Kata nevelése mindig elsődleges volt a számukra, mindketten pedagógusok lettek, ahogyan párjaik is azok. Tündike négy gyermek büszke és gondoskodó nagymamája, unokái rajongásig szeretik őt. A tágabb családi és baráti társaságnak is igazi összefogója és mozgató eleme. Amikor csak teheti, mindig és mindenben segíti embertársait. Hobbija a festészet, amely a mai napig fontos számára, ahogyan az olvasás, az irodalom is.

Úgy vallja: „Az embernek ahhoz, hogy boldog legyen, két dolgot kell tennie: először hinni kell, hogy van az életnek értelme. Másodsor: meg kell találni, hogy mi az.”

És úgy is érzi: rátalált.

Munkája eredményeként megérdemelten kapja meg településünk legrangosabb elismerését a Dévaványa Díszpolgára kitüntetést.